

USNESENÍ

Krajský soud v Brně rozhodl v senátě složeném z předsedy senátu JUDr. Libora Daňhela a soudkyň JUDr. Heleny Novákové a JUDr. Jitky Levové ve věci

nezletilých: a) **M. A.**, narozený XXXXX
b) **A. A.**, narozený XXXXX
c) **O. A.**, narozený XXXXX
všichni bytem XXXXX, XXXXX
všichni zastoupeni opatrovníkem městem Břeclav

dětí rodičů: matka **M. A.**, narozená XXXXX
bytem XXXXX, XXXXX
otec **N. A.**, narozený XXXXX
bytem XXXXX, XXXXX
zastoupený advokátem JUDr. Tomášem Sokolem
sídlem Sokolská třída 60, 120 00 Praha 2

o návrhu otce na změnu péče, o odvolání otce proti usnesení Okresního soudu v Břeclavi z 12.3.2021, č.j. 0 P 10/2020-1915,

takto:

I. Odvolání otce proti výroku I usnesení soud I. stupně o vyloučení řízení o návrhu otce na změnu péče a určení výživného k samostatnému projednání a rozhodnutí se **odmítá**.

II. Usnesení soudu I. stupně se ve výroku II o přerušení řízení **mění** tak, že řízení o návrhu otce na změnu péče a určení výživného se nepřerušuje.

Odůvodnění:

1. Soud I. stupně usnesením vyloučil k samostatnému projednání a rozhodnutí řízení o návrhu otce na změnu péče o nezletilé M., A. a O. A. z řízení vedeného ve věci týchž nezletilých dětí o jiných návrzích rodičů (výrok I) a toto vyloučené řízení přerušil do nabytí právní moci rozsudku v trestní věci otce vedené u Krajského soudu v Hradci Králové pod sp. zn. 9 T 2/2020 (výrok II).
2. Proti usnesení podal odvolání otec a navrhl, aby obě rozhodnutí byla zrušena. Odvolání proti rozhodnutí o přerušení řízení pak doplnil tak, že řízení zřejmě nebylo přerušeno podle § 109 odst. 1 písm. c) občanského soudního řádu (dále „o.s.ř.“), jak soud I. stupně v napadeném usnesením uvedl, ale zřejmě podle § 109 odst. 2 písm. c) o.s.ř., tedy z důvodu, že probíhá řízení, v němž je řešena otázka, která může mít význam pro rozhodnutí soudu. Otec je však přesvědčen, že jeho trestní věc nemůže ovlivnit rozhodnutí soudu o změně péče, neboť z provedeného dokazování vyplynulo, že návrh je důvodný, podle otce je nezbytné ctít presumpci nevinu v trestním řízení, nelze předjímat rozhodnutí odvolacího soudu v jeho trestní věci a nelze ani očekávat, že k jejímu pravomocnému skončení dojde v dohledné době.
3. Odvolání proti výroku I usnesení soudu I. stupně o vyloučení věci k samostatnému projednání není přípustné, neboť jde o usnesení, jímž se upravuje vedení řízení (§ 202 odst. 1 písm. a/ o.s.ř.), proto odvolací soud odvolání otce v této části jako nepřípustné odmítl (§ 218 písm. c/ o.s.ř.).

4. Odvolání proti výroku II usnesení soudu I. stupně o přerušení řízení přípustné je (§ 201 a § 202 o.s.ř.), proto odvolací soud po zjištění, že je včas podané osobou oprávněnou (§ 201 a § 204 odst. 1 o.s.ř.), přezkoumal napadené rozhodnutí o přerušení řízení (§ 212a odst. 6 a § 28 z.ř.s.) a dospěl k závěru, že odvolání otce je v zásadě důvodné.
5. Především je důvodná „formální“ odvolací námitka otce, že napadené rozhodnutí o přerušení řízení do skončení jiného soudního řízení je zjevně založeno na ustanovení § 109 odst. 2 písm. c/ o.s.ř. a nikoli § 109 odst. 1 písm. c/ o.s.ř., jak soud I. stupně v odůvodnění svého usnesení (zřejmě v důsledku chyby v psaní) nesprávně uvedl. Podle tohoto příslušného ustanovení, které však soud I. stupně zjevně aplikoval, může soud řízení přerušit, jestliže probíhá řízení, v němž je řešena otázka, která může mít význam pro rozhodnutí soudu.
6. Tímto řízením má být trestní řízení ve věci otce jako obžalovaného vedené Krajským soudem v Hradci Králové, v němž byl otec rozsudkem z 25.11.2020, č.j. 9 T 2/2020-5510, uznán vinným z rozsáhlé majetkové trestné činnosti (zločinu neoprávněného opatření, padělání a pozměnění platebního prostředku a zločinu podvodu) a byl za ni odsouzen k nepodmíněnému trestu odnětí svobody v trvání sedmi let, dosud však nepravomocně, neboť otec proti tomuto rozsudku podal odvolání, o kterém dosud nebylo rozhodnuto.
7. Smysl a význam přerušení soudního řízení podle § 109 odst. 2 písm. c) o.s.ř. je dán především požadavkem hospodárnosti řízení, aby v případech, kdy soud má pro své rozhodnutí řešit zásadní právní otázku, nebyla činěna nutná skutková zjištění pro závěr o takové otázce ve dvou soudních řízeních, pokud je výsledek jejího vyřešení v jednom soudním řízení použitelný pro druhé soudní řízení. V tomto rámci je nutné zvažovat okolnosti každého případu tak, zda je takový postup pro průběh přerušovaného řízení hospodárny, a to jak vzhledem k významnosti otázky řešené v jiném řízení pro přerušované řízení, tak vzhledem k procesní fázi jejího zjišťování v každém z řízení či případně i k jiným okolnostem, pro které může nebo nemusí být hospodárné řízení přerušit.
8. Odvolací soud se neztotožňuje s odvolací námitkou otce v tom, že k přerušení řízení není důvod proto, že jeho návrh ve věci samé má být hodnocen jako důvodný a že existenci trestního stíhání otce, v jehož rámci byl nepravomocně odsouzen k mnohaletému trestu odnětí svobody, má soud zcela ignorovat s ohledem na presumpci nevinny. Okolnost, zda se otec dopustil tak závažné (byť majetkové) trestné činnosti, je významná pro hodnocení jeho výchovné způsobilosti ve vztahu k jeho požadavku na svěření tří nezletilých dětí do jeho péče, nicméně odvolací soud neshledává v rámci uvedeného principu hospodárnosti řízení důvod k přerušení zdejšího řízení a vyčkání toho, zda bude otec za trestnou činnost, z níž byl obžalován, pravomocně shledán vinným. To, že otec je z takové činnosti důvodně podezřelý, již vyplývá z dokazování v tomto řízení, neboť to je základní podmínkou trestního stíhání a z této skutečnosti lze pro hodnocení otcovy rodičovské způsobilosti vyjít již nyní. V řízení o péči o nezletilé děti je příslušný soud povinen vyhodnotit všechny skutečnosti významné pro závěr o rodičovské způsobilosti otce i bez ohledu na to, jak bude pravomocně rozhodnuto o jeho případné trestní odpovědnosti ve smyslu trestního práva.
9. Je ovšem zřejmé, že vydání pravomocného soudního rozhodnutí, na jehož základě by otec musel vykonávat mnohaletý trest odnětí svobody, by bylo zcela zásadní skutečností pro možnost svěřit nezletilé děti do jeho péče, ale v této souvislosti je důvodná odvolací námitka, že nelze předjímat délku trvání soudního trestního řízení o odvolání otce proti dosud nepravomocnému rozhodnutí soudu I. stupně v jeho trestní věci. Odvolací soud ze sdělení Krajského soudu v Hradci Králové a Vrchního soudu v Praze zjistil, že výše uvedená trestní věc otce byla s jeho odvoláním předložena trestnímu odvolacímu soudu 25.3.2021 a ten v ní nařídil veřejné zasedání na 5.4.2022 (po více než roce), což ale nevede k závěru o vhodnosti přerušení zdejšího řízení do pravomocného skončení otcovy trestní věci. Pokud by byla dne 5.4.2022 skončena, ztrácí v daných časových souvislostech přerušení zdejšího řízení smysl (ke konečnému rozhodnutí o péči by došlo zcela jistě až poté), a pokud skončena nebude, požadavku hospodárnosti vedení řízení, v němž je dán především zájem nezletilých dětí na co nejčasnějším rozhodnutí o jejich výchovném

prostředí, odporuje jeho přerušení na dobu, než bude v otcově trestní věci rozhodnuto pravomocně, což může být doba ještě značně dlouhá. Soud je povinen rozhodnout na základě skutkového stavu daného v době rozhodnutí a případná změna poměrů, jíž by pravomocné odsouzení otce k mnohaletému trestu odnětí svobody bylo, je zohlednitelná pro případnou budoucí změnu rozhodnutí, s čímž zákon počítá (§ 909 občanského zákoníku a § 475 odst. 1 zákona o zvláštních řízeních soudních).

10. Z těchto důvodů odvolací soud nesouhlasí se závěrem soudu I. stupně, že v této věci je důvodné řízení o návrhu otce na změnu péče nezletilých dětí podle § 109 odst. 2 písm. c) o.s.ř. přerušit a vyčkat pravomocného skončení trestní věci otce, proto napadené rozhodnutí soudu I. stupně ve výroku II jeho usnesení změnil (§ 220 o.s.ř.) tak, že řízení se nepřerušuje.

Poučení:

Proti tomuto usnesení **není** dovolání přípustné.

Brno 9.3.2022

JUDr. Libor Daňhel, v.r.
předseda senátu